

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului Puia Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 25 februarie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe

Puia Sergiu Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 20.11.2018 – 25.02.2019;
2. Instanța de apel : 21.03.2019 – 28.05.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 01.08.2019 – 30.10.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 25 februarie 2019, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Puia Sergiu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 320¹ Cod penal și art.349 alin. (1¹) Cod penal și conform Legii, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, art.70 alin. (3¹) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa după cum urmează:

- pe art. 320¹ Cod penal i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an;

- pe art.349 alin.(1¹) Cod penal i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Puia Sergiu pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal prin cumul al sentințelor, i s-a adăugat lui Puia Sergiu la prezenta sentință pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul

Central) din 12 septembrie 2018 în baza art.290 alin.(l) Cod penal amendă în mărime de 800 unități convenționale, urmând ca aceasta să fie executată de sine stătător.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Puia Sergiu, acționând contrar drepturilor și intereselor persoanelor protejate (victimelor violenței în familie) potrivit dispoziției art. 15 a Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie a admis în sensul art. 152 a prezentei legi încălcarea ordonanței de protecție. La 26.07.2018, odată ce făcând cunoștință cu ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din data de 05.07.2018 emisă pe un termen de 90 zile de către Judecătoria Strășeni sediul Central, în privința victimelor violenței în familie Erimia Rodica, Erimia Gabriela, Erimia Vasile și Erimia Alexandra, în perioada de timp 12.08.2018 - 20.08.2018, a încălcat interdicțiile stabilite în privința sa, neglijând intenționat restricțiile stabilite prin hotărârea judecătorească prezentându-se la domiciliul victimelor, unde, manifestând un comportament violent și agresiv a aruncat cu pietre în ograda unde locuiesc victimele, cât și continuând să manifeste un comportament violent de mai multe ori a încercat să o contacteze telefonic pe concubina sa Erimia Gabriela pentru a discuta cu aceasta precum și expedia mesaje cu un conținut necenzurat și amenințător pe numărul de telefon al victimei Erimia Gabriela a aplicației „Viber” și rețelelor de socializare „Mesenger”, fapt prin care a admis neexecutarea intenționată a măsurilor de protecție stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Acțiunile lui Puia Sergiu au fost calificate de procuror în temeiul art. 320¹ Cod penal, după indicii calificativi - neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violentei în familie, adică neexecutarea intenționată măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Tot el, la 22.09.2018, aproximativ în jurul orelor 03:20, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în fața Inspectoratului de Poliție Strășeni situat pe str. Ștefan cel Mare 181, mun. Strășeni, unde era însoțit de către colaboratorii de poliție Căldare Vasile, Juc Veaceslav și Ignat Leonid în legătură cu documentarea unei fapte antisociale petrecută anterior, urmărind scopul aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, dându-și seama de caracterul infracțional al acțiunilor sale criminale, intenționat i-a aplicat ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Strășeni, Căldare Sergiu care era îmbrăcat în uniforma de serviciu și își exercita atribuțiile ce îi revin conform fișei de post, mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i numitului conform raportului de expertiză nr.201831P0300 din 22.09.2018 echimoze ale feței și cutiei toracice, excoriații pe frunte, care duc la dereglarea sănătății până la 6 zile și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Gumeniuc Ion în numele inculpatului Puia Sergiu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 25.02.2019 în partea aplicării pedepsei inculpatului Puia Sergiu, rejudecarea cauzei și pronunțarea în privința lui a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, cu aplicarea pe art.320¹ Cod

penal - a pedepsei sub formă de 106 ore muncă neremunerată în folosul comunității, pe art.349 alin. (1¹) Cod penal - a pedepsei sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, în baza art.84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Înlocuirea pedepsei stabilite lui Puia Sergiu prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 12.09.2018 în baza art.290 alin.(1) Cod penal în mărime de 800 u.c., din motiv că el nu este în stare de a o achita - cu 240 (două sute patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității și, în baza art.85 Cod penal, prin cumul al sentințelor, a-i stabili ultimului pedeapsă definitivă sub formă de 240 (două sute patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cererii de apel a invocat că cauza dată a fost examinată în ordinea stabilită de art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală. În cadrul audierii conform regulilor de audiere a martorului, inculpatul Puia Sergiu și-a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, confirmând circumstanțele comiterii indicate în rechizitoriu.

A considerat pedeapsa aplicată lui Puia Sergiu prea dură în raport cu circumstanțele cauzei cât și a personalității lui.

Puia Sergiu are loc permanent de trai, vina a recunoscut-o integral în ședință de judecată a relatat că regretă cele comise, se căiește sincer.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunile incriminate lui Puia Sergiu se referă la infracțiuni mai puțin grave care prevăd, în calitate de pedeapsă și muncă neremunerată în folosul comunității, ce inculpatul a și solicitat să-i fie aplicat.

Puia Sergiu nu are nici o specialitate și nu se poate angaja la lucru, de asemenea nu dispune de careva bunuri mobile sau imobile, din care motive nu este în stare de a achita amenda stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 25.02.2019. Conform alin.(7) art.64 Cod penal expres prevede, că „în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, apelul avocatului în numele inculpatului Puia Sergiu a fost respins ca nefondat și menținută fără modificări sentința.

4.1. În motivarea soluției date, Colegiul penal a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespund probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Puia Sergiu în baza dispozițiilor art.320¹ Cod penal, după semnele calificative „*Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*” și în baza art.349 alin.(1¹), Cod penal, după semnele calificative „*Aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față*

de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale”.

Instanța de apel a menționat că cauza penală a fost examinată în instanța de fond în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, or, până la începerea cercetării judecătorești în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul Puia Sergiu, fiind asistați de către avocat, cu asigurarea dreptului la apărare prin prezența apărătorului, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale și careva obiecții în privința lor nu are, nu solicită prezentarea altor probe, solicită examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea, în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului apelului înaintat, inculpatul Puia Sergiu și avocatul în numele acestuia sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar nu sunt de acord și cu pedeapsa aplicată.

Nici procurorul nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu a purces la judecarea fondului cauzei în această parte, dar s-a expus doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Astfel, Colegiul penal a considerat că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Puia Sergiu în baza art.320¹ Cod penal, după semnele calificative „*Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*” și în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, după semnele calificative „*Aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale*”.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța a conchis că, învinuirea adusă inculpatului Puia Sergiu este întemeiată, acțiunile just fiind calificate în temeiul art.320¹ Cod penal, și în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza de urmărire penală, acceptate de inculpat și admise de prima instanță, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții și veridicități, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Reieșind din conținutul apelului formulat de către avocat în interesele inculpatului rezultă că, sentința primei instanțe este contestată sub aspectul individualizării pedepsei penale.

Colegiul penal verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a reținut că pedeapsa aplicată lui Puia

Sergiu este una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpatul Puia Sergiu și-a recunoscut vina de cele săvârșite, de personalitatea inculpatului, de căința sinceră a acestuia, se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul clinic „beție dispomatică, urmările traumelor Craniu Cerebral. Sindromul psihopatiform”, anterior a mai fost condamnat, la locul de trai se caracterizează drept o persoană ce duce un mod de viață anormal, o persoană conflictuală ce se află în vizorul poliției în categoria agresori familiari, atras la răspundere contravențională.

În același timp, instanța de apel a constatat că apelantul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, însă hotărârea instanței de apel este criticată în partea stabilirii pedepsei, care consideră a fi una prea aspră, reieșind din personalitatea inculpatului Puia Sergiu și circumstanțele cauzei.

În contextul circumstanțelor indicate supra, Colegiul penal a constatat că motivele invocate în apel nu și-au găsit confirmarea, lipsind temeuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei. Colegiul penal a considerat că, concluzia instanței de fond la capitolul numirii pedepsei inculpatului Puia Sergiu corespunde stării de drept și este una întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale, cu respectarea prevederilor prevăzute de art.96, art. 385 alin.(1) și art.394 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sânt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, Colegiul penal a conchis că instanța de fond a ținut cont de aplicat prevederile art.7, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Referitor la argumentul apelantului potrivit căruia consideră pedeapsa aplicată lui Puia Sergiu prea dură în raport cu circumstanțele cauzei nu și-au găsit confirmare întrucât, prima instanță i-a aplicat inculpatului Puia Sergiu o pedeapsă echitabilă.

Potrivit prevederilor art. 410 alin.(1) Cod penal, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Prin urmare, nu se justifică aplicarea unei pedepse mai grave pentru persoana care a declarat apel, în propriul apel, având în vedere că pedeapsa sub formă de amendă este considerată a fi o pedeapsă mai ușoară în raport cu pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În contextul circumstanțelor indicate supra, Colegiul penal a atestat că în speța dată nu au fost stabilite careva circumstanțe pertinente care să genereze casarea sentinței sub aspectul individualizării pedepsei și aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, aspectele ce

caracterizează personalitatea inculpatului și condițiile de familie a acestuia au convins instanța de judecată despre necesitatea aplicării pedepsei sub formă de amendă, această pedeapsă fiind legală, echitabilă și individualizată în conformitate cu criteriile stabilite la art. 75 Cod penal. În atare situație, Colegiul penal a considerat că instanța inferioară a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75 Cod penal, aplicând pedeapsa corect individualizată în raport cu prevederile legii penale, care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei.

Un aspect omis de către apărare îl constituie persoana condamnatului sub raportul pericolozității sociale, decurgând în primul rând din fapta și din împrejurările în care aceasta a fost comisă, iar în al doilea rând personalitatea inculpatului, care este o persoană predispusă de a săvârși infracțiuni, nu este angajat în câmpul muncii, anterior mai fiindu-i aplicată o pedeapsă cu amendă și până în prezent nu a confirmat achitarea acesteia ci dimpotrivă, a comis din nou infracțiuni.

Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel a considerat neîntemeiate alegațiile titularilor dreptului de apel în aplicarea pedepsei muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului Puia Sergiu, în termen, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a hotărârilor atacate în latura stabilirii pedepsei.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- art. 427 Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: ... pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; ...10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- inculpatul fiind în stare de arest nu are capacitatea fizică de a executa pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 u.c (40 000 lei), mai mult ca atât conform materialelor dosarului acesta nu are careva bunuri imobile, sau mijloace financiare, dar în schimb este apt de muncă, încă are posibilitatea de a executa pedeapsa cu muncă neremunerată și în același timp să se angajeze oficial pentru a avea posibilitatea de a avea un venit și a achita amenda;

- recurentul consideră că instanța de apel formal a examinat cererea de apel și prima instanță la fel nu i-a individualizat corect forma pedepsei privându-l de libertate;
- instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art.75 Cod penal.

6. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat pe motiv, că pedeapsa stabilită de prima instanță și menținută de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuate și agravante prevăzute la art.76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art.78 Cod penal, și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin.(2) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temei de drept pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

7.1. Cu privire la argumentele recursului prin care se indică că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent în acest sens nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, motivarea soluției fiind expusă clar fără a contrazice dispozitivul hotărârii, și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale cu referire la temeiurile de recurs prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus detaliat și motivat, așa cum este indicat în pct.4.1 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

7.2. Analizând decizia instanței de apel prin prisma criticilor aduse de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul penal atestă că art.320¹ Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Iar art. 349 alin. (1¹) Cod penal prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Astfel, soluția luată de instanțele judecătorești inferioare este bazată pe circumstanțele cauzei, fiind în conformitate cu prevederile art.7, 75-78 Cod penal.

În conformitate cu art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal reține că prima instanță, individualizând pedeapsa inculpatului a reținut că, inculpatul a încălcat interdicțiile stabilite în privința sa, neglijând intenționat restricțiile stabilite prin hotărârea judecătorească prezentându-se la domiciliul victimelor, unde, manifestând un comportament violent și agresiv a aruncat cu pietre în ograda unde locuiesc victimele, cât și continuând să manifeste un comportament violent de mai multe ori a încercat să o contacteze telefonic pe concubina sa Erimia Gabriela pentru a discuta cu aceasta precum și expedia mesaje cu un conținut necenzurat și amenințător pe numărul de telefon al victimei Erimia Gabriela a aplicației „Viber” și rețelelor de socializare „Mesenger”, fapt prin care a admis neexecutarea intenționată a măsurilor de protecție stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. La fel, inculpatul Puia Sergiu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul infracțional al acțiunilor sale criminale, intenționat i-a aplicat ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Strășeni, Căldare Sergiu care era îmbrăcat în uniforma de serviciu și își exercita atribuțiile ce îi revin conform fișei de post, mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i numitului conform raportului de expertiză nr.201831P0300 din 22.09.2018 echimoze ale feței și cutiei toracice, excoriații pe frunte, care duc la dereglarea sănătății până la 6 zile și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Totodată, instanța de apel corect a reținut că argumentul avocatului Gumeniuc Ion potrivit căruia consideră *pedeapsa aplicată lui Puia Sergiu prea dură în raport cu circumstanțele cauzei* nu și-au găsit confirmare întrucât, prima instanță i-a aplicat inculpatului Puia Sergiu o pedeapsă echitabilă. Criticile recurentului de aplicare a prevederilor art. 85 Cod penal și anume de stabilire a unei pedepse definitive sub formă de muncă neremunerată urmează a fi considerate neîntemeiate, or prima instanță, conducându-se de prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, potrivit cărora „*celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător*”, just a stabilit că pedeapsa aplicată inculpatului Puia Sergiu prin sentința Judecătoriei Strășeni sediul Central din 12 septembrie 2018 urmează a fi executată de sinestătător, or diferă prin categorie de pedeapsă stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni sediul Central din 25 februarie 2019. În acest context, Colegiul penal consideră că instanța de apel justificat

a menținut sentința.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal constată, că argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece concluzia instanței de apel privind individualizarea pedepsei inculpatului este una corectă, pedeapsa inculpatului fiind stabilită în limitele prevăzute de legea penală cu respectarea exigențelor legii.

Așadar, instanța de recurs constată că, pedeapsa individualizată de către prima instanță și menținută de instanța de apel, corespunde principiului proporționalității și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului Puia Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe **Puia Sergiu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 noiembrie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie